

Justitsministeren (Busch-Jensen): Det Forslag til Lov om Lensgreve Schimmelmänn's Statsborgerret og Ejendom, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen paa egne og to andre ærede Medlemmers Vegne har forelagt i dette høje Ting, omfatter to Bestemmelser. Den første gaar ud paa at fratage Lensgreve Schimmelmänn den danske Statsborgerret, som er meddelt ham ved Lov af 1. Juli 1927, efter at han den 15. Januar 1925 var indvandret her til Landet. Den anden Bestemmelse gaar ud paa, at Lensgreve Schimmelmänn's Ejendom konfiskeres til Fordel for Statskassen efter de Regler, som er givet ved Lov af 30. Marts 1946 om Konfiskation af tysk og japansk Ejendom.

Det samme Lovforslag blev forelagt af det ærede Medlem i forrige Rigsdagssamling, men naaede ikke dengang til Behandling. Dengang var der i den Straffesag, som var rejst mod Grev Schimmelmänn, sket det, at Hr. Schimmelmänn ved Københavns Byrets Dom af 19. November 1946 var blevet anset med en Straf af 2 Aars Fængsel og fradømt almen Tillid i 5 Aar, medens Anklagemyndighedens Paastand om Konfiskation af hans Ejendom ikke var taget til Følge, og Hr. Schimmelmänn havde derefter ved Østre Landsrets Dom af 12. August 1947 faaet Straffen forhøjet til Fængsel i 3 Aar, men ogsaa Østre Landsret havde tilsidesat Anklagemyndighedens Paastand om Konfiskation.

Da det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen forelagde det Lovforslag, som nu er under Behandling, var Landsrettens Dom indanket for Højesteret, men Højesteretsdommen forelaa endnu ikke. Ved Højesterets Dom af 28. Januar 1948 blev Straffen forhøjet til Fængsel i 4 Aar og Rettighedsfortabelsen udstrakt til 10 Aar, og desuden blev det ved Højesterets Dom bestemt, at Halvdelen af Lensgreve Schimmelmänn's Formue, bortset fra Rente- og Indtægtsnydelser, indrages til Fordel for Statskassen. Formuen er nu under Administration.

Ærede Medlemmer vil erindre, at Østre Landsrets Dom vakte betydelig Opmærksomhed. Da det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen den 23. September 1947 første Gang forelagde Lovforslaget, henviste det ærede Medlem til, at under Forarbejderne til Straffelovstillægget i 1945 var bl. a. netop Hr. Schimmelmänn en af de Overtrædere, som man tænkte paa ved Lovens Bestemmelser om Konfiskation. Heri har det ærede Medlem Ret, der var 3—4 Medborgere, som Konfiskationsbestemmelsen særlig var mæn-

det paa, og af dem var Hr. Schimmelmänn den ene. Men det var jo ingen Tilfældighed, at Lovbudet om Konfiskation blev formet saadan, at det blev lagt i Domstolenes Haand, om Konfiskationsbestemmelsen skulde anvendes i den enkelte Sag og i bekræftende Fald, hvor stor en Del af Formuen der skulde konfiskeres. Den Dom, som Byretten afsagde, og som Landsretten stadfæstede, var altsaa ikke i Strid med gældende Lov, og saa vidt jeg kan se, var der ingen Anledning for Lovgivningsmagten til at beskæftige sig med Landsrettens Dom, saa længe den Mulighed stod aaben, at Sagen kunde faa en anden Afgørelse ved Højesteret. Nu har en Højesteretsdom, saadan som jeg nævnte det, truffet Bestemmelse om Konfiskation af Hr. Schimmelmänn's halve Formue, og det vilde vel ligge nær at mene, at hermed er Straffesagen endelig afgjort, ogsaa for saa vidt angaar Spørgsmaalet om Konfiskation; men jeg skal erkende, at Spørgsmaalet kan diskuteres, og naar det er rejst, saadan som det er sket ved det foreliggende Lovforslag, er det jo nødvendigt, at man klargør sig sin Stilling til det.

De to Dele, som Forslaget omfatter, Indfødsret og Konfiskation, behandles normalt af to forskellige Ministre, Indfødsretten af Indenrigsministeren og det strafferetlige af Justitsministeren. Min Kollega Indenrigsministeren og jeg er, efter at vi har gaaet Sagen igennem, enedes om at finde det rimeligt, at jeg tager mig af begge Spørgsmaalene, da ogsaa Spørgsmaalet om Indfødsretten har Forbindelse med Straffesagen.

Jeg finder det rigtigt at gøre nogle Bemærkninger om Lovforslagets Forhold til Grundloven, og jeg skal da først omtale det Spørgsmaal, som her kan rejses i Forbindelse med Indfødsretten. Det er, saa vidt jeg ved, ikke tidligere forekommet, siden Grundloven af 1849 traadte i Kraft, at der er rejst Spørgsmaal om at fradømme eller paa anden Maade fratage en dansk Statsborger hans Indfødsret som Led i en strafferetlig Forfølgning; men det er ikke uden Sidestykker i andre demokratiske Retsforfatninger, at den Statsborgerret, som er erhvervet ved Naturalisation, kan forbyrdes. I Storbritannien meddeles Naturalisation ikke som her ved Lov, men af Indenrigsministeren, og det ligger inden for den britiske Indenrigsministers Kompetence at annullere en Naturalisation, naar den naturaliserede Person „ved Handling eller Tale har vist sig ikke at være hengiven eller loyal over for Hans Majestæt“. I Schweiz kan Forbunds Justits- og Politidepartement annullere